

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: **B**ez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. **Z** poczta: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym, i z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na czwarty kwartał 1856 od 1go października do ostatniego grudnia:

na miejscu 3 zlr. 45 kr.

z poczta 4 zlr. 30 kr.

Należytość (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcarya. — Włochy. — Królestwo Polskie. — Rossya. — Księstwa Naddunajskie. — Grecya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 3. września. Dnia 5. września 1856 wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozestany XXXIX. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 153. Traktat państwa między Austryą i Modeną z 23. czerwca 1856, względem wzajemnego wydawania zbrodniarzy, dezertarów, zbiegów od konskrybey i rekrutacyi.

W obostrzonych ratyfikacyach wymieniany w Modenie 31go lipca 1856.

Nr. 154. Traktat państwa między Austryą i Modeną z 23. czerwca 1856, względem przeprowadzenia zawartej równocześnie konwencyi, tyczącej się obostrzonego wydawania zbrodniarzy, dezertarów, zbiegów od konskrybey i rekrutacyi, w przypadku, gdy wojska jednej lub drugiej z stron kontrahujących działają albo stoją w okregu drugiej.

W obostrzonych ratyfikacyach wymieniany w Modenie dnia 31. lipca 1856.

Sprawy krajowe.

(Podróż Ich Mości Cesarstwa. — Mianowania. — Wiadomości bieżące z Wiednia. — Nowe postanowienia podatkowe.)

Wiedeń, 7. września. Dzisiejsza gazeta wiedeńska ogłasza następującą depezę telegraficzną:

Spittal, 5. września. Ich c. k. MM. przybyli tu dziś o godzinie 3½ po południu. Podróż odbywała się wśród radośnych okrzyków ludności przy najpiękniejszej pogodzie, i Ich MM. Cesarstwo przyjmowano jak najuroczyściej w świetnie ozdobionych miejscach. Najjaśniejsi Państwo zwiedzali między innymi c. k. stadninę w Osiach, i wysiedli tu w zamku księcia Alfonsa Porzia, gdzie pozostaną na noc.

— Jego Excelencya minister spraw wewnętrznych mianował w porozumieniu z ministrem sprawiedliwości adjunkta sądowego Franciszka Kasprzyckiego, jakoteż aktuaryszów urzędu powiatowego Gustawa Adolfa Roztocil, Kazimierza Breskiego, Ludwika Smolarskiego, Jana Salskiego i Karola Rumansdorfer adjunktami przy mieszanych urzędach powiatowych w krakowskim okregu administracyjnym.

— Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższym postanowieniem z 12. stycznia r. b. w nowej organizacji powiatowych władz finansowych w administracyjnym okregu finansowej dyrekcji krajowej mianować radcę finansowego w gremium tej dyrekcji krajowej, Karola *Diestler*, dyrektorem okregu finansowego w Krakowie z tytułem i charakterem wyższego radcy finansowego.

C. k. ministryum finansów mianowało w nowej organizacji powiatowych władz finansowych w administracyjnym okregu krajowej dyrekcji finansowej w Krakowie powiatowymi dyrektorami finansowymi z tytułem i charakterem radców finansowych tamtejszokrajowych radców kameralnych i przełożonych powiatów kameralnych: Dominika *Kaspar* do Nowego Sącza, Karola *Rudolf* do Tarnowa, Marcina *Wagner* do Rzeszowa, dalej radcę gremialnego krajowej dyrekcji finansowej w Krakowie, Jana *Zachistał* do Wa-

dowic, tudzież sekretarzy tych dyrekcji krajowych, Antoniego *Titel* i Józefa *Schenkel*, a to pierwszego do Jasła, drugiego zaś do Bochni.

C. k. ministryum finansów mianowała aktualnymi radcami finansowymi w gremium krajowej dyrekcji finansowej w Krakowie prowizorycznego radcę finansowego tej dyrekcji krajowej Franciszka *Gabriel* i sekretarza tejże, Jana *Krausilka*, a prowizoryczną posadę radcy finansowego także nadało Ernestowi *Erben*, sekretarzowi finansowej dyrekcji krajowej w Wiedniu.

Jeden z najnowszych numerów dziennika ustaw państwa zawiera osnowę autentyczną zawartego między Austryą i Modeną dnia 23. czerwca traktatu względem wzajemnej wymiany zbrodniarzy, dezertarów, zbiegów przed konskrybcją i rekrutacją, tudzież traktat drugi względem wykonania wyżej wspomnianego w tym wypadku, jeśli wojska jednej lub drugiej strony kontrahującej działają w kraju sprzymierzonym, lub stoją tam załoga. Ratyfikacye tych traktatów wymieniano w Modenie 31. lipca.

Dnia 10. września wyruszyć ma brygada Martinich do obozu pod górą „Bisamberg“, a 11. odbędzie tamże z brygadą Lang walkę pozorną. Jego cesarz. król. Mość Arcyksiążę Rajner spodziewany dziś w obozie.

Dziś zrana o godzinie 9 odbyła się w kościele kawalerskiego zakonu niemieckiego ceremonia pasowania na rycerza barona Koenigsbrunn przez wielkiego mistrza zakonu, Jego królewicz. Mość Arcyksięcia Maksymiliana Este w obecności koadytora, Arcyksięcia Wilhelma, tudzież znacznej liczby kawalerów tego zakonu. W kościele stało wojsko szpalerem, a ceremonia odbyła się o godzinie 11.

Bióro przyjęcia i bióro wywiadowcze zgromadzenia badaczy przyrody znajduje się w c. k. instytucyie politechnicznej. Otworzone będzie dnia 13. września i pozostanie w czynności aż do zamknięcia zgromadzenia dnia 22. — Karty wstępu członków i uczestników zgromadzenia badaczy przyrody służą oraz za policyjne karty pobytu, a zagraniczni uwolnieni są od istnącej taksy w tym względzie.

— Dodatki na pokrycie potrzeb krajowych i uwolnienia gruntu od ciężarów w pojedynczych krajach koronnych na rok administracyjny 1857 ustanowiono teraz w ten sposób, że od każdego reńskiego stałych podatków płacić się będzie razem: W niższej Austrii w Wiedniu 15k. a na prowincyi 16k.; w Austrii powyżej Anizy 24½k.; w Salcburgu 26k., Styryi 20¾k., Karynty 23¼k., Krainie 24k., w Istrii 16k., w Gorycy i Gradyse 20k., w Tyrolu i Vorarlbergu 10k., w Czechach 15¾k., na Szląsku 15k., w Galicyi wschodniej i we Lwowie 40k., w Galicyi zachodniej z Krakowem 40k., na Bukowinie 28¾k., w Dalmacyi 8k., w Buda-Peszcze 40k., w Presburgu 40k., w Oedenburgu 40k., w Koszycach 40k., w Wielkim Warazdynie 40k., w Siedmiogrodzie 25k., w Kroacyi i Sławonii 40k., w Wojewodynie 30k., w Lombardyi 5¾k., w Wenecyi 2k.

Te dodatki przypadają także na podatek dochodowy od stałych płac, przeto wydano do kas stojących pod zarządem c. k. ministryum handlu rozporządzenie, ażeby począwszy od 1. listopada 1856 potrącały ten dodatek w wypłatach płac podlegających podatkowi od dochodów. Względem poboru, odstawy i likwidacyi tego dodatku obowiązujący jest przepis z roku 1852.

Ameryka.

(Wolne porta Argentyńskie.)

Z **Buenos-Ayres** podaje *Monitor* tłumaczenie dwóch dekretów z 7. czerwca, które rząd tamtejszy ogłasza wolnym portem zatoki Bahia Blanca na morzu atlantyckim i El Carmana na rzece Rio Negro w dystrykcie Patagonów. Wszystkie okręta zawiązujące do tych portów, bez różnicy bandery, są wolne od opłaty wszelkich należności portowych.

Hiszpania.

(Narwaez oczekiwany w Madrycie. — Nowiny dworu. — Powody rozwiązania gwardyi narodowej. — Depesza z 1. i 2. września.)

Z **Madrytu** piszą pod dniem 29. sierpnia: „Dziś wieczór odbędzie się na cześć nowożeńców wielki bal w pałacu. — Rząd postanowił wystąpić z największą sprężystością w kwestyi meksykańskiej. Tymczasowo niewyszła nowego ambasadora do Meksyka, lecz oczekiwane będzie końca toczących się układów. — Podług dziennika *Epoca* przybędzie tu Narwaez z końcem października.“

Z **Madrytu** piszą pod dniem 30. sierpnia: „Książę Adalbert i małżonka jego odstąpili od zamierzonej podróży po Hiszpanii i odjeżdżają wkrótce do Francji, a mianowicie najpierwej do Biarritz. Dziś zrobili wycieczkę do La Graui i Segowii, zkad pojutrze powrócą, by 2. września znajdować się na wielkiej walce byków.“

— Raport przedłożony Jej Mości Królowej przez wszystkich ministrów, w którym wyłożono powody rozwiązania gwardyi narodowej w całej Hiszpanii jest następującej osnowy:

Najjaśniejsza Pani! Pomiędzy trudnemi kwestyami, do których dały powód smutne wypadki niedawno w Madrycie i w innych miastach znaczniejszych, i których rozstrzygnięcie rząd W. K. Mości za niezwłoczny swój obowiązek poczytuje, pierwsze miejsce zabiera kwestya co do gwardyi narodowej.

Postępowanie rządu dałoby powód do mniej lub więcej słusznych zażaleń, gdyby bezzasadnym aktem samowoli chciał wziąć inicjatywę w tej sprawie, i wiedziony tylko płoną chęcią obalenia do reszty systemu — który upadł dnia 14go lipca r. b., doradzał W. K. Mości rozwiązanie gwardyi narodowej. Są jednak powody należące do wyższej kategorii, powody, którym obcy jest wpływ zbyt represyjnego ducha obudzonego w łonie niektórych frakcyi ciała bezkształtne politycznych stronnictw naszych, powody wynikłe z istoty społeczeństwa naszego, które po dojrzałych i sumiennych w tej mierze naradach zmagają odpowiedzialnych ministrów doradzać W. K. Mości do pochwylenia tego środka.

Jak wiadomo, nie wyszła inicjatywa postępowania zaczepnego od rządu W. K. Mości; milicya miejska Madrytu, a za jej przykładem równocześnie największa część milicyi w całej Hiszpanii powstała przeciw władzy królewskiej jedynie dlatego, że W. K. Mość przyjął raczyła dymisyę byłego prezesa gabinetu, której żądał powtórnie i z wszelkimi oznakami stanowczego postanowienia.

Po wywołanem tym sposobem nieporozumieniu porwano się na jedną z głównych prerogatyw tronu, i gdy spokojna dyskusya przyjęła kształt otwartego rokосу, pozostała rządowi W. K. Mości jedynie alternatywa przyjąć walkę na tem polu, na jakie ją sprowadziło szaleństwo gminu zaślepionego, stawać w obronie instytucyi monarchicznych i zasady władzy, wyrwać z korzenia groźny zaród wypadków brzemiennych katastrofą socyjalną, przywrócić dawne prawa mocno zachwianej budowie porządku, i ustaliwszy poniekąd stan tej sprawy tworzącej niejako kwestyę żywotną, obrać środki mogące zapobiedz wybuchowi nowych niebezpieczeństw.

Kto się nad historią gwardyi narodowej od chwili zaprowadzenia jej w Hiszpanii aż do dnia dzisiejszego spokojnie zastanowi, dójdzie do tego przekonania, że nieodpowiedziawszy celowi, w jakim zawiązana została, przyniosła owszem skutki nieprzewidziane przez tych, którzy równie w ostatnich czasach jak i dawniej upatrywali w niej jedną z największych dźwigni porządku, wolności i niepodległości narodu. Wyjawszy peryod ostatniej wojny domowej, w ciągu której milicya w prowincjach srogą tą klęską dotkniętych dała świetne dowody mężstwa i wytrwałości, stwierdzając ofiarą swej krwi szlachetnej uczucia swe patryotyczne dla sprawy będącej symbolem podwójnej prawowitości dynastyi i ustawy konstytucyjnej, przyznać należy, że gwardya narodowa była w ogóle żywiołem nieustannych rozruchów i wielonym duchem protestacyi przeciw wszelkim ustanowieniom władzy jakiegobądź barwy i pochodzenia.

Tak niezaprzeczoną jest prawdą, że zasada nieposłuszeństwa w sercu tej instytucyi zawsze się rozkrzewiała, że kiedy w ciągu wojny 7letniej, gdy tron W. K. Mości i swobody narodowe były przedmiotem krwawej walki, a szczere skojarzenie się wszystkich prawnych jej obrońców tworzyły warunek upragnionego zwycięstwa, gwardya narodowa niepozostała obcą ruchom rewolucyjnym, które niejednokrotnie skutek walki uczyniły wątpliwym.

Gdy zresztą zwycięstwo było już zapewnione, gdy obawy wzniecone wspólnością nieprzyjaciół znikły, gwardya narodowa poszła za skazówką burzących w łonie jej żywiołów i szereg niesfornych swych czynów uwieńczyła czynnem należeniem do ogólnego zaburzenia roku 1840. (D. n.)

Depesza z **Madrytu** z 1. września donosi: „Ambasadorami mianowani zostali: Zambrano w Kostarice, Geni w Chili, a Romea w republice Ecuador. — W całej Hiszpanii panuje spokój.“

Depesza z **Madrytu** z 2. września donosi: „Gazeta urzędowa ogłasza sankcyonowaną ustawę, zmieniającą linie z Kadyksu na Kordubę i Sewillę w gościńce rządowej pierwszej klasy. Oprócz tego zawiera dekret, którym Królowa potwierdza dymisyę pana Aguiar Mello, a w miejsce jego mianuje pana Pascual Bayarri sekretarzem państwa w ministerjum sprawiedliwości i łaski. Powszechny spokój.“

Anglia.

(Wiadomości bieżące.)

Podług ogłoszonej niedawno listy urzędowej odbyło się w ciągu upłynionej sesyi w izbie niższej w ogóle 198 głosowań, z tych

147 przed północą. W 96 wypadkach przeważały głosy przeczące. — *Morning Post* oblicza kosztą ostatniej wojny na 80 milionów funtów szterlingów.

Francya.

(Cesarstwo spodziewani na 15. — Galeria obrazów wersalska pomaza się. — Otwarcie kolei do Aix. — Kolonia deportacyjna. — Czynności tow. credit mobilier. — Rady departamentalne. — Przyszły książę Maronitów. — Wiadomości bieżące. — Nowiny dworu. — Przewóz armii z Krymu.)

Paryż, 2. września. Jak słychać powróci Cesarz 15. września do Paryża. Wszyscy ministrowie muszą wrócić do 14. Minister budowlu Rouher przybył już wczoraj. — Rząd pozamawiał u kilku malarzy wiele obrazów do galerii wersalskiej, wszystkie obrazy będą odnosić się do wypadków, jakie się wydarzyły za prezydentury i rządów Napoleona III. — W Boulogne-sur-mer panuje obecnie zaraza (angina) i zabiera wiele dzieci. Wiele famii opuściło już miasto. — Uboczna kolei z Marsylii do Aix została wczoraj przed południem uroczystie otworzona. Złożony z pięciu wagonów pociąg przyjmowały w Aix władze, załoga stanęła pod bronią i Arcybiskup otoczony swem duchowieństwem, odprawił ceremonię poświęcenia; poczem odjechano z powrotem śród huku dział. — Odkad z Krymu ustępować zaczęto, przywieziono do Marsylii 120.000 ludzi. — Komisya, której polecono rozpoznac, czy Nowa Kaledonia byłaby przydatniejsza na kolonię deportacyjną, niż Cayenna, oświadczyła się za Kaledonią. — Słychać, że paryżkie towarzystwo „Credit mobilier“ zakupiło kopalnie srebra w Honduras. — Oprócz tego miało dla swego towarzystwa filialnego „Societe maritime“ zawrzeć bardzo korzystną ugodę z Rosyą, przeco otrzymuje monopol rosyjskiego handlu surowemi skórami.

Paryż, 3. września. Dekret w *Monitorze* zwołuje rady departamentalne z wyjątkiem departamentu Sekwany na dzień 22go września; będzie to druga część ich sesyi, oznaczona na 5 dni. — Marszałek Serrano przedłuży swój pobyt w Pyreneach i przybędzie dopiero wtedy do Paryża, gdy Cesarz opuści Biarritz. Margrabia Turgot przybędzie tu temi dniami. — Marszałek Pelissier znajduje się obecnie w departamencie Vaucluse u przyjaciela swego marszałka Reille. — Od niedawna znajduje się tu Emir Monsur Ismail Kaid Bej, przyszedł książę Maronitów Libanonu, w towarzystwie swego ochmistrza Kadra. Książę ma dopiero 14 lat i przywieziono go dla ukończenia edukacyi do Paryża. Za staraniem arcybiskupa przyjęto go do szkoły katolickiej.

— Ich Mość Cesarstwo powrócą 20. września z Biarritz i zamieszkają w St. Cloud aż do końca grudnia, ale w ciągu tego czasu będą przedsiębrać kilkakrotne wycieczki do Fontainebleau i Compiègne. — Podług *Monitora* floty potrzeba było do zwiezienia napowrót armii oryentalnej 81 statków, a mianowicie 11 paropływów liniowych, 9 żaglowych okrętów liniowych, 17 parowych a 11 żaglowych fregat, 19 korwet parowych i 14 okrętów transportowych. Tych 81 statków przewiozło w przeciągu 4 miesięcy (pierwszy odplynął 11. kwietnia, ostatni 12. sierpnia) bez najmniejszego przypadku przeszło 100.000 ludzi i 2000 koni i przeszło 20.000 beczek materyałów do Francji i Algieru.

Szwajcarya.

(Instytut wychowawczy zaniedbanych chłopców. — Pałac szklany. — Legionściel szwajcarscy w służbie francuskiej. — Powstanie neuenburskie.)

Berna, 30. sierpnia. Towarzystwo dobroczynności postanowiło założyć szwajcarsko-katolicki instytut wychowania zaniedbanych chłopców, i zjednało sobie wielu przychylnych. Rządy niektórych kantonów katolickich znaczne składki zapewniły, stowarzyszenia prywatne nadsyłają sumy, a w Solurze obiegają po wszystkich gminach listy subskrybcyjne.

— W Bernie zamysłają, na szwajcarską wystawę w roku 1857, wybudować pałac szklany.

Szwajcarskich legionistów w służbie francuskiej użyto do budowania kolei żelaznej między Philippeville i Constantine. Dowódzca Meyer trzyma ich w karności, zakazał gorzałkę; w Dijon musieli żołnierze uczeszczać do szkoły; lepsi między nimi mieli nietylko wstęp do gimnazyum, lecz byli także przyjęci do *Lycée imperial*. Szwajcarowie i Zuawy w Philippeville żyją z sobą w zgodzie. Na prośbę Meyer'a postanowiono przesiedlić pułk do Setyfu. Obiecuja sobie wiele z tego pobytu.

Berna, 4. września. Rada federacyjna uwiadamia kantony telegrafem o przytłumieniu powstania w Neuenburgu. Wczoraj zrana opadło 300 rojalistów zamek i uwięziło pięciu radców państwa; 1000 wyruszyło do La-Chaux-de-Fonds i Locle, pod dowództwem hrabi Fryderyka Pourtalés i podpułkownika Meurone. Ci oświadczyli w proklamacyi, że czas wolności i przywrócenia prawowitego monarchy już nadszedł. Rada federacyjna wysłała komisarzy pańów Forneroda i Frei. Komendant wojsk federacyjnych Bourgeois wysłał bataliony kantonów Waadt i Berny. Podczas szturmie połączonych republikańców neuenburskich na zamek poległo 15 ludzi, między tymi kilku z oddziału Pourtalésa i jeden Prusak. Szturmem kierował pułkownik Denzler.

Z **Berny** telegrafują dziennikowi *Indep. belge* z 4. września: „Zamek i miasto Neuenburg zdobyli dziś zrana napowrót sami górale neuenburscy. Dwunastu ludzi z partyi pruskiej poległo.“

Włochy.

(Zaburzenie w Liwornie. — Emigranci polityczni w Genuy. — Ambasada austriacka w Rzymie.)

Florenca, 28. sierpnia. Dziennik *Specola d'Italia* podaje o ostatnich zaburzeniach w Liwornie z 24. sierpnia następujące szczegóły. Dwóch żandarmów, patrolując ulicami Strozzii, zabroniło kilku osobom niższej klasy ludu grać w balona na publicznym placu. Wieczorem o godzinie 8. zebrał się na tem samym miejscu tłum ludu i śpiewał nieprzyzwoite pieśni, wysydzając niejako władzę za wspomniany wypadek. Wrzawa ta sprowadziła na miejsce tych samych żandarmów; lud zranił jednego a rozbroił drugiego. Na wołanie o pomoc mieszkańców ulicy wyruszył oddział załogi, zamknął przystęp, przywrócił porządek i przyaresztował 14 wicherzycieli; także przy tej sposobności raniono jednego żandarma, a dwie osób z ludu odniosły skaleczenia. Cały ten wypadek nie miał najmniejszej barwy politycznej.

— *Armonia* pisze z Genuy:

„Emigranci polityczni musieli dawniej po upływie paszportu pobytu, zgłaszać się do kwestury chcąc go odnowić. Teraz ajenci policji przechodzą od domu do domu i odbierają emigrantom paszport pobytu przed jego upływem.“

— *Giornale di Roma* z 27. sierpnia donosi, że c. k. poseł w Rzymie hrabia Colloredo, każe jak najprzepyszniej urządzać pałac wenecki.

Królestwo Polskie.

(Rozporządzenie handlowe.)

Warszawa, 5. września. *Gazeta Warszawska* ogłasza następujące rozporządzenie cesarskie:

Mając na względzie, że obowiązujący w Królestwie Polskiem kodex handlowy okazał się być niedostatecznym, i że dlatego poleconem już zostało przez Nas przejrzenie i uzupełnienie onegoż, że tymczasem rozmaite spółki handlowe w czasie obecnym coraz obšerniejsze przybierają rozmiary, istniejące zaś przepisy nie dosyć zabezpieczają prawa tak współników, jako i osób powierzających swe kapitały towarzystwom spółkowym — na przedstawienie Naszej rady administracyjnej Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Art. 1. Zastrzeżenie zawarte w artykule 37 kodexu handlowego, iż spółki bezimiennie nie mogą inaczej być zawiązane, jak za poprzedniem upoważnieniem rządu, stosować się ma odtąd aż do ogłoszenia nowego prawa handlowego do spółek handlowych komandytowych, których kapitał zakładowy przewyższać będzie rub. sr. sto pięćdziesiąt tysięcy.

Art. 2. Sposób wyjednywania takowego zatwierdzenia pozostaje ten sam, jaki jest przepisany względem spółek bezimiennych.

Art. 3. Wykonanie tego postanowienia i zamieszczenie go w Dzienniku Praw, polecamy Naszej Radzie administracyjnej Królestwa Polskiego.

Dan w Peterhofie dnia 31. lipca (12. sierpnia) 1856.

Podpis. *Aleksander.*

Minister sekretarz Stanu *J. Tymowski.*

Rosya.

(Zastępca w ministeryum po p. Kisselew. — Zniesienie stanu wojennego w Tauryi i Besarabii. — Flota kronsztadzka. — Upominek rusznikarza Devisme Cesarzowi rosyjskiemu.)

Petersburg, 27. sierpnia. Rosyjski ambasador w Paryżu pan Kisselew zawiadywał jak wiadomo aż do odjazdu swego do Francji ministerstwem dóbr skarbowych. Gdy więc nastąpił już ten odjazd, przyłączył Cesarz także departament chłopów apanażowych do ministerstwa domenów, i poruczył kierunek całego ministeryum byłemu ministrowi spraw wewnętrznych Perowskiemu. Jak wielki będzie jego zakres działania, można wnosić z tego, że sama liczba dusz, zostających pod zarządem ministra domenów, wynosi przeszło 20 milionów. Zkoncentrowanie owych obudwu jurydykcyi w jednym reku stanie się korzystnem w rozmaitym względzie. Samo stanowisko chłopów apanażowych polepszy się przez zrównanie ich z chłopami koronnymi, a korona daje powtórnie dowód, że pragnie ułatwić drogę dobrym swym przykładem. Srodki, jakich używało ministeryum domenów od czasu istnienia swego (1837 r.) dla polepszenia stanu chłopów koronnych jako też wszystkich gałęzi gospodarstwa wiejskiego i przemysłu, były równie wzniosłe jak ludzkie, i wywarły też zbawienny wpływ na stosunki chłopów dominikalnych.

Ukazem z 19. sierpnia zniósł Jego Mość Cesarz zaprowadzony od dwóch lat stan obłężenia w gubernii tauryckiej i w okręgu Besarabii.

Dziennik marynarki *Morskoj Sbornik* ogłasza spis okrętów, które miały udział w rewii odbytej 16. sierpnia w zatoce kronsztadzkiej. Eskadra składała się z 11 okrętów liniowych, 2 fregat żaglowych a 9 parowych, 1 korwety, 2 brygów, 4 goelet, 2 luggerów i 2 szalup, razem z 33 okrętów wojennych, któremi dowodził kontradmirał Nordtmann. Oprócz tego stało między Peterhofem i Kronsztadem 75 statków kanonierskich i kilku pływających baterii pod dowództwem wiceadmirała Mitkowa.

Jego Mość Cesarz Aleksander otrzymał od paryskiego rusznikarza Devisme następujące pismo:

„Najjaśniejszy Panie! Życzliwe przyjęcie, jakiego doznałem w Rosyi podczas pobytu mego w roku 1846, wzruszyło mię głębok i pamięć jego pozostała niezatarta w mojem sercu. Postano-

wiłem wówczas poświęcić Jego Mości Cesarzowi Wszech Rosyi pierwszy wynalazek, jakibym zrobił, i który byłby godnym Jego osoby. Wynalazek był już zrobiony od 2 lat; błagałem Pana Zastępców, ażeby raczył pojednać dwa ludy, jakby stworzone na to, by zostawały w przyjaznych stosunkach ze sobą, i które też nie przestały nigdy kochać się i szanować. Otóż teraz, gdy Wszechmocnemu podobało się wysłuchać moich modłów, ośmielam się prosić Waszej Ces. Mości, by mi wolno było doręczyć Waszej Ces. Mości tak zwany Devisme-pistolet-revolver, jako wzór broni zaszczyconej przyjęciem u wszystkich naszych oficerów kawalerji. W nadziei, że Wasza Ces. Mość uzna mię godnym tej łaski, ośmielam się upraszać Cię Najjaśniejszy Panie, byś raczył przyjąć życzliwe zapewnienie mojej najgłębszej uniozonosci. Podpis. Devisme.“

Jego Mość Cesarz przyjął ofiarowany pistolet, obdarzył upominkiem pana Devisme, i rozkazał wydrukować tłumaczenie tego listu w „Inwalidzie ruskim.“

Księstwa Naddunajskie.

(Mianowanie.)

Dnia 14. (26.) sierpnia mianowano w Bukareszcie nowe ministeryum i ogłoszono w dzienniku urzędowym:

My Aleksander, Dymitr Gika, książę-kajmakam Wołoszczyzny mianujemy:

prezydentem nadzwyczajnej rady administracyjnej Konstantyna Kantakuzeno;

ministrem spraw wewnętrznych księcia Konstantyna Gikę;

ministrem sprawiedliwości Konstantyna Balatszeano;

ministrem wojny Jana Odobesko;

ministrem wyznań religijnych Karola Kretzulesko;

ministrem finansów Konstantyna Aleksandra Sutzo;

ministrem-sekretarzem stanu Aleksandra Dymitresko;

generałnym kontrolorem Jerzego Teodoraki.

Oprócz tego mianował książę Jego Mość:

dyrektorem ministerstwa spraw wewnętrznych Mikołaja Pikleano;

dyrektorem ministerstwa finansów Konstantyna Steriadi;

dyrektorem ministerstwa sprawiedliwości Karola Falkojano;

dyrektorem sekretaryatu stanu Jerzego Michała Gikę.

Grecya.

(Napady pograniczne.)

Z **Aten** piszą do gazety tryestyjskiej z 23. sierpnia: „Z Tesalii wtargnęła banda zbójców tureckich Albanów przez naszą granicę, ale wojska nasze odparły ją po krótkiej walce, w której zginęło dwóch zbójców.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 7. września. Pruski ambasador baron Hatzfeld odjechał do Niemiec na wesela królowy Pruskiej. Dziennik *Courrier de Bayonne* zapewnia, że Cesarz i Cesarzowa z następcą tronu dopiero 1. października powrócą do Paryża.

Karlsruhe, 6. września. Na mocy patentu ogłoszonego przedwczoraj przyjął książę Regent godność wielkksiążęca i tytuł Wielkiego księcia Badeńskiego.

Berlin, 6. września. Gazeta kolońska donosi z Madrytu z dnia 3. września, że w Gazecie Madryckiej ogłoszono dekret rozwiązania konstytuujących Kortezów.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie tarnopolskim.)

Tarnopol, 2. września. Według doniesień handlowych podajemy średnie ceny zboża i innych foraliów, jakie były w drugiej połowie zeszłego miesiąca na targach w Tarnopolu i Trembowli: korzec pszenicy 9r.—8r.50kr.; żyta 5r.—5r.20k.; jęczmienia 4r.20k. 3r.12.; owsa 3r.18kr.—4r.; hreczki 5r.6kr.—6r.; kukurudzy 7r.—0; ziemniaków 2r.10kr.—3r.20kr. Cetnar siana 1r.30kr.—0. Funt mięsa wołowego 5kr.—8kr. Garniec okowity 1r.55kr.—1r.12kr. Sąg drzewa twardego 15r.30kr.—5r., miękkiego 13r.30kr.—4r.26kr. m. k.

Kurs lwowski.

Dnia 9. września.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	44	4	47
Dukat cesarski	4	49	4	52
Półimperyj zł. rosyjski	8	18	8	21
Rubel srebrny rosyjski	1	36½	1	37½
Talar pruski	1	30	1	31
Polski kurant i pięciozłotówka	1	11	1	12
Galicyj. listy zastawne za 100 złr. } bez	81	20	81	40
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne } kuponów	76	48	77	15
5% Pożyczka narodowa	84	30	85	15

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 9. września.

	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	81	30
„ sprzedał „ „ 100 po	82	—
„ dawał „ „ za 100	—	—
„ żądał „ „ za 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	—	45½

Wiedeński kurs papierów.

	Dnia 6. września.	w przecięciu
Obligacye długu państwa	5% za sto 83 ¹³ / ₁₆ 7/8	83 ¹³ / ₁₆
detto pożyczki narod.	5% " 85 ¹³ / ₁₆ 1/2	85 ¹³ / ₁₆
detto z r. 1851 serya B.	5% " —	—
detto z r. 1853 z wypłatą	5% " —	—
Obligacye długu państwa	4 1/2% " —	—
detto detto	4% " 66	66
detto z r. 1850 z wypłatą	4% " —	—
detto detto detto	3% " —	—
detto detto	2 1/2% " —	—
Pożyczka z losami z r. 1834	" " —	—
detto detto z r. 1839	129 1/4 130	130
detto detto z r. 1854	109 3/4 7/8	109 7/8
Obl. wiedeń. miejskiego banku	2 1/2% " —	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5% " —	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5% " —	—
detto galicyjskie i węgierskie	5% 77 1/4 3/8 1/3	77 7/8
detto krajów koron.	5% " —	—
Akcyje bankowe	1089 1090	1090
Akcyje n. a. Tow. eskp. na 500 zlr.	596 1/2	596 1/2
Akcyje c. k. uprz. Tow. kred. dla hand. i przem.	388 1/4 3/4	388 1/2
Akcyje kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 zlr.	282 1/2 2830	282 1/2
Akcyje kolei żel. Glognickiej na 500 zlr.	—	—
Akcyje kolei żel. Edynburskiej na 200 zlr.	—	—
Akc. kol. Budziń.-Lincko-Gmundz. na 250 zlr.	—	—
Akcyje Dunajskiej żeglugi parowej na 500 zlr.	590	590
Akcyje austr. Lloyd'a w Tryeście na 500 zlr.	440	440
Galic. listy zastawne po 4% na 100 zlr.	—	—
Renty Como	—	—

Wiedeński kurs weksłów.

	Dnia 6. września.	w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	85 1/2	85 1/2 2 m.
Augsburg za 100 zlr. kur.	103 3/8 1/2	103 3/8 uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 1/2 fl.	102 1/2	102 1/2 3 m.
Genoa za 300 lire nowe Piemont.	119	119 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	—	— 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	— 2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	— 2 m.
Londyn za 1 funt. sztrl.	10—5 4 1/2	10—4 1/2 3 m.
Lyon za 300 franków	—	— 2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	102 5/8 3/4	102 3/8 2 m.
Marsylia za 300 franków	119 1/2 5/8	119 1/2 2 m.
Paryż za 300 franków	119 3/8 5/8	119 3/8 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	260 261	260 1/2 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	465 466	465 1/2 T. S.
Cesarские dukaty	7 7/8 7/8 1/4	7 7/8 Agio.
Dukaty al marco	—	— Agio.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 9. września.
 Oblig. długu państwa 5% 83¹³/₁₆; 4 1/2% 73¹³/₁₆; 4% —; 4% z r. 1850 —; 3% —; 2 1/2% —. Losowane obligacye 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 zlr. —; z r. 1839 129. Wiedeń. miejski bank —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcyje bank. 1186. Akcyje kolei półn. 2827 1/2. Glognickiej kolei żelaznej —. Oedenburskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 585. Lloyd 442 1/2. Galic. listy zast. w Wiedniu —. Akcyje niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 zlr. 597 1/2 zlr.

Amsterdam l. 2 m. 86. Augsburg 103 5/8 3 m. Genua — l. 2 m. Frankfurt 102 3/4 2 m. Hamburg 76 3/8 2 m. Liwurna — l. 2 m. Londyn 10 — 5. 2 m. Medyolan 102 5/8. Marsylia 119 3/8. Paryż 120. Bukareszt 260. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 8. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. — Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 77 1/4. Renty Como. —. Pożyczka z r. 1854 109 1/16. Pożyczka narodowa 85 5/16. C. k. austr. akcyje skarb. kolei żelaz. po 500 fr. — fr. Akcyje c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 387 1/2.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. września.
 Hr. Dzieduszycki Wład., z Pieniaki. — PP. Zawadzki Marcin, z Orzechowa. — Brzozowski Jan, z Rożnowa. — Krzysztofowicz Kajetan, z Zaleszczyk. — Mielnicki Franc., z Tarnopola. — Zagórski Michał, z Zabłotowa. — Laskowski Felic., z Jasła. — Poźniak Wilhelm, z Lubienia. — Starzewski Tadeusz, adwokat krajowy, z Krakowa. — Kabath Maurycy, adwokat krajowy, z Żółkwi. — Ubysz Oktaw, z Ostobusza. — Ustrzycki Waleryan, z Zamichowa. — Zaremba Leon, z Krzyca.

Dnia 9. września.

JExc. hr. Mier. Feliks, z Kamionki. — Hr. Tarnowski Tadeusz, z Truskawca. — Br. Brückmann Ksaw., z Wołoszczy. — PP. Rulikowski Kajetan, z Switarzawa. — Melbachowski Adam, z Olszanicy. — Gumowski Wiktor, z Bereźnik. — Serwatowski Wojciech, z Kucnowy. — Wojna Ignacy, z Piotycz. — Olszewski Tib., z Krakowa. — Frank Ferd., z Nahaczowa. — Madurawicz Walenty, c. k. rada minist., z Złoczowa. — Czerwiński Stan., z Bludnika. — Petrowicz Jakób, z Winnik. — Maciejowski Leopold, c. k. nadziynier z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. września.

PP. Czerkawski Euzebusz, c. k. rada szkolny, do Przemysła. — Rudnicki Teodor, do Strzałek.

Dnia 9. września.

Hr. Golejewski Adam, do Irehorowa. — PP. Sadowski Ign., do Milatyna. — Szymonowicz Ign., c. k. prezydent wyż. sąd. kraj., do Temeszwaru. — Petrowicz Jak., do Żółkwi. — Stojalowski Jul., do Buczacza. — Frtze, c. k. rotmistrz, do Dembicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie

dnia 6. i 7. września.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	324.35	+ 12.0°	93.2	zachodni	sl. deszcz
2. god. popol.	324.37	+ 14.8°	74.0	półn.-zach.	" pochmurno
10. god. wiecz.	324.27	+ 11.0°	90.7	północny	" pogoda
Wysokość deszczu 3." 30.					
6. god. zrana	324.50	+ 10.6°	94.1	połud.-zach.	sl. pochmurno
2. god. popol.	324.92	+ 14.3°	72.3	pół.-wsch.	" "
10. god. wiecz.	324.96	+ 12.0°	82.6	"	" "

KRONIKA.

Z Jerozolimy donoszą z początkiem lipca: „W przeciągu trzech tygodni obchodziliśmy tu dwie ważne uroczystości, jedną religijną a drugą odnoszącą się do wychowania młodzieży. Jak wiadomo buduje tu duchowieństwo austriackie pod kierunkiem młodego architekta Endlichera dom na 100 pielgrzymów. Przy okopywaniu ziemi zrobiono ciekawe odkrycia. Po odrzuceniu wysokiego na 7 sążni rumowiska i wykopaniu ziemi na 3 sążni pod powierzchnią ulicy Via Dolorosa, natrafiono na kilka z ciosowego kamienia murowanych izb, których posadzka ozdobiona jest mozaiką kamienną. Nie równie ważnym odkryciem zaś jest wykuta w skale, na pięciu słupach oparta grota, która podług rozmaitych śladów służyła pierwszym chrześcianom za kościół, a'e zapewne na długi czas przedtem już istniała. Przepyszny przyczółek w kolumny korynckie, odłamki murowane z Verde antico i t. p. wynagradzają prawie codziennie trudy robotników, których 100 — po największej części Arabów — pracuje śpiewając bez ustanku. Zdaje się, że podziemia te połączone są z innymi u pobliskiej bramy Damasku, o których już Tacyt wspomina, a które dopiero teraz zbadane zostały. C. k. konsul, hrabia Pizzomano, pruski dr. Rosen, francuski konsul kawaler Baver, i obecny tu Ludwik Aug. Frank z Wiednia robili ze wspomnianym architektem Endlicherem mozolną, 2 godzin trwającą wycieczkę po tych jaskiniach, i mają wkrótce wydać szczegółowe ich opisanie. Topografia Jerozolimy, jakkolwiek gorliwych mieślała dotąd badaczy, nabe'dzie wkrótce, dzięki uprzejmości teraźniejszego Baszy Kiamila, nie równie większego znaczenia, i do nowych odkryć przybędzie niejedno sprostowanie dawniejszych kombinacji archeologicznych i fantastycznych legend mnichów. Na dniu 17. z. m. zaczęto murować dom pielgrzymów; pierwszy, kwiatami ozdobiony kamień założono w obecności konsułów Austrii i Francji — hiszpański był podówczas w Jaffie — jako reprezentantów dwóch głównych mocarstw katolickich, przyczem odprawiono uroczyste nabożeństwo. U kamieniołomu odbyły się potem rozmaite zabawy robotników: taniec, muzyka, strzelanie do tarczy, i suty bankiet. Cały gmach zbudowany będzie z marmuru, a front ma być ozdobiony narodowymi barwami Austrii. Spodziewają się, że przy staranności c. k. austriackiego konsula budowa ta ukończona zostanie w dwóch latach. — Na dniu 29. z. m. odbyło się poświęcenie zakładu naukowego fundacyi Elizy Herz, urodzonej Lämlel z Wiednia. Zakład ten oddany pod opiekę rządu Jego Mości Cesarza Austrii stanie się bardzo ważnym kiedyś. (Obacz Kronikę gazety naszej nr. 197.) Nie zawsze jesteśmy tak uroczyste usposobieni. Pewien Turek urządził teraz kasyno w Jerozolimie, — by utworzyć umysłowo-towarzystwie ognisko dla Euro-

pejzyków — nie jestże to postęp? — gdy tymczasem fantazyja tutejszej ludności zajmuje się już zaprojektowaną koleją żelazną z Jaffy do Jerozolimy. Kolej zaś z Jaffy aż do Ramle wzdłuż wspariałej równiny Saroa jest zupełnie niepotrzebna, jeśli nie będzie pociągnięta dalej przez bezdrożne góry, co znowu wymagałoby niesłychanych kosztów. Najstosowniej a zarazem najpraktyczniej byłoby wybudować kamienny gościniec, któryby nie tylko przybywających corocznie w przecięciu 10.000 pielgrzymów z wdzięcznością i mytem uznało, ale który stałby się nawet bardzo ważnym pod względem transportu żywności, towarów i t. p. — Przechadzając w końcu do nowin umysłowych musimy wspomnieć jeszcze o dwóch utworach sztuki, które w ostatnich dniach wystawione były w c. k. austriackim konsulacie, są to: przepyszny rysztunek myśliwski, arcydzieło rusznikarstwa belgijskiego, którem książę Brabantu odwzajemnił Baszy Jerozolimy podarunek jego składający się z trzech przednych koni arabskich, i model świętej łapliwej grobowej z drzewa oliwnego, perłowej macy i srebra, utwór jakiegoś chrześcianina arabskiego, imieniem Daniela, zrobiony na zamówienie arcyksięcia austriackiego Maksymiliana. Artysta, godzien w istocie tej nazwy, jest samouk, jak wszyscy Betleheimiści, wyrabiają najpiękniejsze rzeczy z drzewa oliwnego i perłowej macy i zasługują też na to, by wrodzonej zdolności ich do architektury i rzeźbiarstwa przyszedł w pomoc dzielny jaki mistrz europejski.“

— W Prusiech zaczynają już żałować zniesienia kary cielesnej; dowodem list dyrektora ekonomiczno-patryotycznego towarzystwa w Oels na Szląsku, pana Berswordt, do agronomicznego towarzystwa Prus, któremu użala się, że od czasu zniesienia chłosty cielesnej pomnożyła się znacznie liczba włóczęgów i zbrodniarzy w domach robozczych i karnych, i że uzupełnieni swoją nieykalknością sztydzą z wszelkich ustaw i wyroków, a karę następującą dopiero po latach uważa za rodzaj dobrodziejstwa, zapewniającego mu przytułek i utrzymanie.

— (Postrach na wróble.) Ksiądz pleban, Boldanus, doradza pojedynczy środek na odstraszanie wróbli i innego ptactwa od drzew owocowych i winogron: przywiązywać na drzewach i winogronach małe podwójne zwierciadła, a ptastwo, mianowicie wróble, uciekają natychmiast.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 37. Rozmaitości.